

Naudingud jumala humidorist

SIGARIT TEAME KÕIK – KENA TUME PULK, MIS HAMBUS RIKASTEL JA KUULSATEL. SAMAL AJAL NII PAHELINE KUI KA KULTUURNE, NII VÄNGE KUI KA HÖRK, ON SEE KUUBALT PÄRIT NAUDING KANDA KINNITANUD EESTISKI.

TEKST HENRIK AAVIK – FOTOD MEELI KÜTTIM

VANIMAD KIRJALIKUD MÄRKMED SIGARITE kohta pärinevad aastast 1492, kui Kolumbusele ning ta meeskonnale Kuubal maisilehtedesse mässitud tubakat suitsetada pakuti. Väljakaevamistel on avastatud sigarisuitsetamist kujutavaid pilte, mis pärinevad maiade kultuurist 10. sajandist, ka sõna ise pärineb maiade keelest – *zicar*.

Tänapäeval loetakse sigariks naturaalselt tubakalehtedest rullitud toodet. Kuubal tehakse neid siiani täielikult käsitsi. Tootmisprotsessi ei ole kaasatud mitte ühtegi masinat ning ühe sigari loomiseks sooritatakse ligi 250 erinevat tegevust. Koostiseks on vaid tubakalehed ja vesi, erinevalt sigarettidest, milles leidub peale tubakapuru igasugust prahti, paberit ning palju keemiat, näiteks põlemist soodustavat benseeni.

Sigarid ei tekita füüsilist sõltuvust, kuna suitsetades ei tõmata neid kopsu ja neid ei suitsetata nii palju kui sigarette – harva mitu tükki päevas. Sigar on pigem subkultuuri kandja kui nikotiinilõhna leevendaja või närvide rahustaja. See ei ole kiire kõhvimine töökoha tagahoovis, vaid nautlemine sõprade ringis siis, kui selleks aega on.

Javier Terrés, Kuuba riigi osalusega firma Habanos asepresident arenduse alal seletab, et Kuuba ekspordib sigareid enamikusse riikidesse maailmas peale USA, kuhu poliitilistel põhjustel ei müüda ühtegi.

Sigarite valmistamine paistab esmapilgul lihtne, kuid Terrési sõnul ei saa mitte igast inimesest sigarivalmistajat. “Igaühel ei saa ka pianisti või viiulimängijat, peavad olema eeldused. Kui sind valitakse, järgneb kuus kuud õpet ja treeninguid, mis lõpevad eksamiga. Kui läbid, saad tehases tööle asuda, kuid esialgu võid rullida vaid lihtsamaid ja levinumaid marke, näiteks Montecristo No 4. Sealt edasi arened sa samm-sammult, omandades aina uusi oskusi ja kogemusi ning õpid rullima aina keerulisemaid tubakatooteid.”

Terrési ütlust mööda maitsevad Kuubal rullitud sigarid paremini kui mujal valminud, näiteks Hispaania tehaste sigarid. “Põhjus on Kariibi saarte unikaalne õhukeskkond, mi-

da püütakse tänapäeval kõigis sigarihoidmise karpides matkida. Kuubal ei pea sigarit hoidma humidoris – õhuniiskus on piisav niigi, see kliima on sigari hoidmiseks ja suitsetamiseks loodud. Öeldakse, et Kuuba on jumala humidor!” Peale selle soosib sigareid sealne mulla koostis ja kohalik kultuuritaust – sajanditepikkune tubakarullimise ja kasvatamise kogemus.

Häid esindussigareid valmistatakse veel ka Hondurases, Nicaraguas, Mehhikos, Dominikaani Vabariigis. Kvaliteetset tubakat kasvab Indoneesias, Kamerunis ning USAs, kuid sellest hoolimata peetakse Kuuba sigareid maailmas parimateks ja mõjukamateks. Sajanditega on loodud vastav maine, saarel toodetakse 27 nimetust sigarid, nende seas maailma kuulsaimad – Cohiba, Montecristo, Partagas, Romeo y Julieta jt.

Restorani House omanik äriees Raul Reemet on sigareid suitsetanud juba kaksteist aastat. “Esimesed sigarid olid Toscanast, sellised kuivad, kahest otsast teravad pikad sigarid, mida Itaalia härrasmehed keskelt kaheks lõikavad. Algukses asusin sigareid nautima kohvi kõrvale desserdina. Nüüd tõmban enamasti Kuuba sigareid, hindan nende intensiivset ja täidlast põhimaitset.

Minu lemmikmõõt sigaril on Robusto ja lemmikmark Juan Lopez nr 2. Seda on lihtne suitsetada, mul kulub sellele vähe aega, 45 kuni 75 minutit, olenevalt seltskonnast ning et kas naudin sinna kõrvale mingit jooki. Pärast lõunasööki teen samuti vahel ühe sigari, siis enamasti lühema, umbes 30minutilise, näiteks Siglo nr 1.”

Sigari suitsetamine on lihtne – võtad sigari, süütad ettevaatlikult, samal ajal imemata, siis lõikad ära otsa, vajadusel süütad veel ning asud suitsetama. Paberrõngast ära ei võeta, selline on tava, ehkki paber midagi kinni ei hoiaks – sigarit hoiab koos hoopis välimine tubakaleht.

